

Kui karri esimest korda koio tulleb, siis perenaene lähvab iski wasto, siis saab, kuidas rummalus ussub, keif woid ennesele. Karjast kas-tetakse ka, kui esimest korda karjast koio tulleb, kunnimeest ka monnes paikas, kui esimest korda kunnist.

Lojusse kella ei pea mitte Jürri kuu sees tehta-tama, egga tohhi enne Jürri päwa kaela panna, muido mets jookseb kella heäle peäle, murrab lojust. Seddagi hullopea jutto kulakse, et Jürripäwast Mihklini hundil päitsed peas peawad ollema, ja et siis sünnib lojuksed wallale lasta; et lojust, mis karjast jooksnud, ei sö hunt; et kui hunt lojust kolm kord purrend, agga polle tapnud, siis selle lojusse peäle hunt enam ei tulle. Tabbab hunt suwvel kül mitto lojust, kellele enne Jürgi kella kaela polle sanud, ja mitto loma, mis holetusse läbbi karjast kadu-nud!

Kui lojustel, enne Jürri päwa koio tulles, hõlle kõrsi su kõrwas rippub, siis peab kehwa wilja woos, kui heina kõrsi, siis kassin heina woos tulles.

Kulukse seddagi jutto, misga ehk tahhetakse laste maiust surruda, et kui lapsed lihha söwad enne Jürri päwa, ehk woid karja jures, siis mets palju lambaid peab wima, ning woi mitte kofkominnema; et ka tuld ei pea teggema karja maat, muido peab hunt ennesele tullised hambad sama. Segi ehk on õppetusseks woetud ütleminne, sest et karjalaste rummalusse läbbi mittoford metsad lähwad põllema.

Jürri päwal kinnitawad ka monned lastele, et need ei pea torkima Ma sisse keppiga; teised lähwad enne päwatousmist wälja teise Saksa Ma peäle ja sobriwad sippelga pessa, et metsa wihha kautada.

Jürri päwal ei tohhi ka, wanna usso järrele, mitte puud raiuda. Ühjed ütewad, et perrenaene sel päwal peab omma kangastege paugutama, teised kelawad keif paugutamist ja koppi-mist, sest et muido eike seäl kohha peäl kangeste peab mürristama. Menda ebbaust isseennesege ridus; mis teine kidab, sedda teine laidab! Seddasamma pimmedusse jutto kulukse ka su-rest neljapäwast ja surest redest, et siis ei pea